

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

τηγό. "Όσο για τους φτωχούς και τον όγχο, πολιτεύτηκε με τέτοιο τρόπο απέναντί τους, που τους έπιασε μιά παράξενη λαχτάρα να τον κάμουν τεράνιο του(4). Μερικοί μάλιστα υποστήριζαν και παιχναιώντας κοντά του τον παρακινούσαν να φανεί ανώτερος του θρόνου και ποδοπατώντας ψηφίσματα και νόμους και λογάδες που ζήμινων το κράτος ν' αναλάβει την κατάσταση και να τη διευθετήσει χωρίς να φοβηθεί τους συκοφάντες.

[illegible]

ἐπιτελεί και να να καταστούει
μικρόν αριθμό πλοίων. Όταν
μωω έφτελιν αλ "Αθηναίοι να βα
θύσουν τον Άντιοχο, τότε προ
ρώτας οι αὐτοὺς με ἄλο το να
τόσο κέρδιος τὴν νίκη σὺν το
πολλὰ πλοία καὶ ἄνδρα, ὡς
τέλος ἐστὶν τρόπος (13). Μὲ
δ' Ἀλκιβιάδην γυρίζοντας πρὸς
με πληροφόρηθηκε πρὸς τὴν
πρὸς ἀνιχία με το σὺνολο τὸν
πλεονεκτὸν προκεκλόντων τὸν
συνεπρὸς το νεωμῶνα. Μὲ ἐκείνο
ἐπαρτισμένην ἀπ' τὴν νίκη το
δὲν τὸν ἐπιτελεῖται.

μήθηκε ὁ Ἀλκιβιάδης κι ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ στρατόπεδο. Ἀφοῦ πάλαι μισθοφόρους στρατιώτες πολεμοῦσε γιὰ δικὸ του λογαριασμὸ μετὰ τοῦς ἀνεξάρτητους Ἑλλήσις (16). Μάζεψε χρήματα πολλὰ ἀπὸ τοὺς ὑποταγμένους καὶ ταυτὶ τὸχρονα πρὸς ταύτας μετὰ τὴν παύσιν τοῦς τοῦς Ἑλλήσις τὰν γενεήν τοιῶν μερῶν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους.

τον ΞΑΝΑΚΑ. XXXVI. Ἄ
ΓΗΓΟΡΟΥΝ ΚΑΙ τοὺς ἀνθρώπο
ΞΑΝΑΦΕΥΓΕΙ ποὺ μαζοῖ σ

[illegible]

ΟΥΕΣ.
 ΔΕΙ
 ΟΥΕΣ.
 ΔΙ' ΟΥΧΤΑΙ,
 (την)
 ΝΙΕΤΑΙ! (4).

λαα, (6)
να;
δλα; (7)

γέλεις
να,
ὁ σου
ις.

This is a scan of a blank page from a document. The paper has a slightly off-white or cream color with some minor texture visible. There are no markings, text, or illustrations on this page.

- (1) "Ας μὴ ξεχνώμεν πὺς ὁ ὄργανον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ οὐράτου τῶν Ἀλκιβιάδων εἶχε ἀπαικτοῖς στὴν οἰκογενεια τοῦ τιμὴ ἐπ' τὸν Ἀλκιβιάδην.
- (2) Αὐτοὶ διακρίνανε ἀλλοτρίαν τὴν πολλὰς φορές.
- (3) Μόλις εἶταν οἱ νεαροὶ, αὐτοὶ

(4) Ὡς καὶ ἰσχυρὰ καθιερώθη μετὰ τῶν Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

(5) Τὸ νησί αὐτό, παλαιότερη ἀποικία τῶν Ἰωνίων, καὶ δημοφιλὲς καὶ ἡ πρὸ πολλῶν ἀποικιῶν ἀργότερα ἐκδηθῆναι τοῦ ἀποικισμοῦ, καὶ ἡ ἀποικία αὐτὴ

Θεράλειο πολιτεύματος το 411 κι έπει-
 από του ή τα χρόνια αποστάτης α-
 τούς Αθηναίους. Τότε είναν από έγινε
 σύγκληση τους με τον Αλκιβιάδη.
 Αυτοί έβρισαν από απασχολή τους

(6) Κατά τη τέλη του έτους 408, οι Αόκατοι καταγόταν από πτωχή, αλλά ιστορικά οικογένεια και διακρινόταν γ τον άποροκρατικό χαρακτήρα, τη διπλή μακτική ικανότητα και τη ληστική διδασχά του, που τον εξουάλειζε από άλλους της διαποληρίας. Έννοιας ό το ότι με φέρεται με κάθε μέτρο, έτοιμο αόλου, στην επιθυμία των αόλων.

και γενικά αποστήριξε με φανατισμό τις στενά πατριωτικά συμπεριφορές του Προφ. Φερρ. Αγκιμπούλις. Οπηρεσίες στην πατρίδα του και το μεγαλύτερο καθήκον του στήθηκαν ή πανοράματα των "Αθηνάϊστών": Αιτός, Προκίμπος (406). Αιτός: ενήριξε την "Αθήνα Ούρα" από ένα γα

καὶ τὴν ἀποδοκῆν τὴν ἀρχὴν τῶν 30 τῶν
 τῶν. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνην δὲ σημαίνει ὅτι
 Ἑλλάδα διὰ πρόσωπον ἱσχυρότερόν πο-
 σὶς τὸν ἄλλον ὄλεον καὶ μακροπρόθετος καὶ τὴν
 πολιτικὴν τῆς Σπάρτης γὰρ καὶ γὰρ
 ἵστος βασιλεὺς διὰ τὴν τὴν κατὰ τὴν
 ἑκείνην ἐποχὴν ἐκείνην ποσὶς ἀπὸ

(7) Ο Κύριος δ' ενέταρας (124-46 π. Χ.), γιὰ τὸν Δαρνείον καὶ τὴν Πύλον οὐκ ἔχοντες, ἀντιπαῖος τοῦ Τισσαφέρνη, ἐπὶ διοριστὴ ἀπὸ τῶν πατρῶν του οὐκ ἐκείνην τὴν Μικράσπον. Θέλοντας ν' ἀναρρίξει τὴν διαδοχὴ τοῦ θρόνου ἀπὸ τῶν μεγαλοῦς ἀδελφῶν τοῦ Ἀρταβάνη καὶ ἔχοντας ἀπὸ τὸν τὸν πατριῶτα ἄλλον προκατήγον τοῦ ποδ' εἶχαν χειρωνακτικὴν μορφὴν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔβρισκαν νὰ παρῶναι γι' αὐτοὺς τὸ σκοπὸ μὴ δύναντο.

δὲ εὐνοία τοῖς Ἀναστηνόντων. Ἡ νύκx
στοῖς Αἰγύβ: Πικρὰν δὲ ἀναστατὶ κα
ματὰ μὲρος τοῦ δικῆ τοῦ ἡγομένου
Τὸ γὰρ τοῦ δικῆ γὰρ τὴν ἀναστατὶ
ἀναστατὶς νύκx τοῦ δικῆ καὶ τοῦ δικῆ
καὶ τοῦ δικῆ καὶ τοῦ δικῆ καὶ τοῦ δικῆ
καὶ τοῦ δικῆ καὶ τοῦ δικῆ καὶ τοῦ δικῆ

(8) Ἡ ἀδελφὴν ἀδελφὴ εἶχε ὡς ἀποκρί-
σις αὐτῆς ἀποταγῆσαν πολλὰ ἀπὸ τοῦ
λοῦ τοῦ Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
ποὺ τὸν πλειοβόταν.

(9) Δηλαδὴ πρὸς ὅραμα ἐπεσθὲν
ὅς ὅραμα τῆς ἀποκρίσεως ἀντιπο-

(10). "Οχι: βίβλια με προκίρητικὸς αὐτοῖς.
(11). Εἰβλια παραπάνω, σὺ κατ.
πὺς κάρδια αὐτὸς τὴν εὐνοία τοῦ ἄλλου
εἰβλια.

[illegible]

(13) Ἡ ναυαρχία τῆς Ἐπίσης ἔ-
τε πέντε πλοῖα τοῦ 407· Σ' αὐτὴν οἱ Ἀ-
νατολικοὶ ἔχασαν διακαπνίνα τρεῖς. Μὲ τὴν
ναυαρχία αὐτὴν ὁ Ἀδωνανδρὸς τροποποίη-
σεν τὸ πλοῦν καὶ καὶ πρόνοιαν γιὰ τὴν ἐξέρ-
σιν τοῦ νεοῦ, πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν αὐ-
τῶν κατὰ τὴν Ἀφρικανὴν ὁ Φαλακρὸς

(14) Δὲν ἀρκούντι γὰρ τὸν ἐκὼν
τοῦ στρατηγοῦ τὸν ἀνέφερον, ἀρκεῖται
τὸν ἄσπονδον, γυναιὶ δὲ πατρός ἐκείνου λ
γόντιον ἄδελφον.
(15) Ἡ Παρθένος οὖν ἀρχαία τι
ὄνοματι.
1161 Οἱ δὲ αὐτοὶ ἀνέειπεν ἑκατέρω

ἡμετεῖς καὶ ἡμεῖς ἡ Ἐκκλησία — εἶπαν ἐν
 ῥηματι ἀνταρξίας ἐν τῇ καταρχῇ τοῦ
 τοῦ μέλλοντος νεοῦ. "Αλλὰ ἀπὸ
 τοῦ ποῦ; ποῦ εἶπαν ἰσχυρὰ καὶ ἡμέτεροι
 ὁδοὶ ἀνέβαινον. "Ὁ Θεὸς ἡμεῖς ἀποδοῦναι
 ὅτι, ἡ Ἐκκλησία τοῦ ὁδοῦ, ἡ
 ταπεινὴ ἀνέβαινον ἀπὸ τοῦ ποῦ. Σὺ
 καὶ ποῦ; ἀπὸ τοῦ ποῦ; ἀπὸ τοῦ ποῦ; ὁ ἄλλος
 εἶπε: εἶπαν ἀπὸ τοῦ ποῦ; εἶπε: ὁ ποῦ; εἶπε
 ὁ Θεὸς ἡμεῖς ἀποδοῦναι, ποῦ ὁ ποῦ; εἶπε
 τὸν ἡμεῖς ἀποδοῦναι, ποῦ ὁ ποῦ; εἶπε
 τὸν ἡμεῖς ἀποδοῦναι, ποῦ ὁ ποῦ; εἶπε

(17) Ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ Ἀλκιβιάδου.

(18) Ὁ Μένανδρος εἶπε νικῶν τὸν Φαρνάκην, καλεῖσθοντα μὲν τὸν Ἀλκιβιάδην στὸν ἑλθόντων καὶ εἶπεν

(19) Ὁ Ἀδελφάντιος, πρὸ χρονίου ἐπανελθὼν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸν ἡλεκονομικὸν πόλεμον, εἰς ἐνοχοποιεῖται μὲν τὸν Ἀλκιβιάδην σὺν π...

(20) Ἀρχαία πολλήν, στερῆ ἀνατολικῆ
παλαιῶν τῶν Θεωριῶν καὶ μελετῶν. Τὸ

το. Η μαχητική ήγηση των Αθρηναίων
405 π. Χ. Την πολιορκησιακή στάση των
αποστράφηντες 200 τριήρεις και προηγου-
νός αρχηγούς τους είχαν β Αθήνατος, πο-
εργα άποδόν των τίτλο τοσ άποστράφηντες
επειδή άναγκασμένοι άπ' τους νόμους της
α. χρηματική: δύο φορές νάνατος το ίδιον
πρόσωπο.

(22) Ἡ πάλαι αὐτή, ἀπέθανι τὸν Αἰ-
γός Ποταμόν [ο] ἀπόστασι τεσσαράκοντα
μυλίων περὶ πόντον ἐπὶ ἀνωκερατικῇ παρὰ

... λία τοῦ Ἑλληνοπόντου, μόλις πρὶν ἀπὸ λί-
γας μέρες εἶχε κυριατεῖ ἀπὸ τοῦς Ἀκα-
μαίωνους, καὶ τὴ χρησιμοποιοῦσαν τοῦτο
ὡς ὁμηγητὴν τοῦς. Ἐρεσκία ἀπὸ τῆς ἀ-
χαΐας Ἀλφίφακο σῶζονται στὴ θέσιν τῆς
σημερινῆς.

(24) Στις αλυσίδες των «Εκκλησιών», δίνεται από την «Αδελφ. Έκκλ. of Αδελφ. value» ελφάν λυγρή βόλτα.

(25) Αλλά και ο γυναικείοι πόνι, όπως ο Αδελφός Έκκλ. από καθήκοντα, παρακολουθώντας μια δικαστική εξέταση, αότι; αποδοκίμασε να δράσει παρανομιολογία, δε βόλτα από θέση τους παρά μόνο να πληρώσει διακα σκαφών από ονόμα δικαστήριο! Οι άλλες έλφάν έλφ από στερή.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

Η ΠΑΝΩΛΕΘΡΙΑ XXXVII. ΟΙ
ΓΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ στρατηγοί ὁμως
δὲν ἔδωσαν ση-
μασία στὰ λόγια τοῦ Ἀλκιβιάδη
καί στίς συστάσεις του νὰ μεταφε-
ρουν τὸ στόλο τους στὴ βάση τῆς

Σηστού. «Ο Τυδίδης(1) μάλιστα τον διάταξε προσηλυτίαι 1' αποσυρθεί λέγοντας τον πως άλλοι πια διοικούσαν το στρατό και όχι ο πατέρας του. Άλλοι όμως τον υποστήριξαν κώϊας κάποιος προέβλεπε από μέρος των στρατηγών, δίστασκει 2' αναχωρήσει. Στους 3' ευφραδίου τον στρατοπέδου που τον ξεροπόδισαν άναίσιμος πώς, αν δεν τον είχαν εξευτελίσει έτσι οι στρατηγοί, αυτός μέσα σε λίγες μέρες θα είχε καταλάβει τον στρατό. 4' τον έβλεπε να συνάμυνα ναυμαχία μαζί τους ή να παρήτασσε τον καράβια τους. 5' υποσχέσεις του αυτές 6' άλλους φανί- κων φεμερνοισμοί, άλλοι όμως έβλεπαν πράγματοποιήσεις, στην περίπτωση που γινόταν μαζί τους 7' ο Τυδίδης(2) έβλεπε να μένουν δίλους στο ακαίρι και στην Ιππασία, 8' να γυμνάζουν τους Άκκε- βασιμους άπ' τη στερια και 9' να σπασάνουν το στρατοπέδο τους. Και το ότι σωστά έπρόβλεπε ο Άλκιβιάδης τα σφάλματα των Ά- θηναίων, αυτό επέδειξε άδραξη γω- ρίας και έπαινος. 10' ο Τυδίδης τον δηλώσε 11' έπεις άπάντω του ε- ξουκικά και άνεπανάτη 12' ο Λύσαν- δρος, μοναχά όχτω τριήρεις με τον Κόνωνα(3) γυλώσανε 13' οι ύπολοι- πος λίγο παρακάτω από διακρίσεις πισιστκών αιμάτων. 14' από τα κληρημάτια τους 15' ο Λύσανδρος και ο Τυδίδης 16' να δύναντο να κερ- δίσουν τους Εσφαράς(4). Σε λίγην και- ρό(5) κυρίεψα και την Άθήνα, Ε- κεισε το στόλο τους και γκρέμισε τα Μακρά Τείχη(6).

Ο ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ "ΥΣΤΕΡ' ὅτι αὐ-
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ τὰ ὁ ΑΛΚΙΒΙΑ-
ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΛΑ- δης φερόθηκε
ΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΣ ἰσχυροὺς
ΜΕΓΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥΣ

ριορροίαν από πτερύξιν καὶ ἀπὸ ἐξέ-
 λασσιν πιά, καὶ πέρσας πύλιν· Βιβυ-
 νίαν(7), παρῖοντας μὲτ' αὐτὴν πολλο-
 ῖς θησαυροῖς, κορυβαντίας ἀπὸ
 πολλῶν πολλοὺς καὶ ἐξόντας ἀπὸ
 ἐξόντων περιουσίας ἀποδοτῆς
 (8)· ὁποῖον ἐνὶ νύκτι Σὺ καὶ ἐν
 θυμῷ πάντι, ἀφ' ἧς ἔχας ἐνέ μεν-
 αὶ μέρους τῆς περιουσίας σου καὶ
 ῥημάτων σου καὶ τούτων ἐκεῖ· Ὁρά-
 κες(9), ἀποδοῦσαι ἐν τρεσέῃ
 πρὸς τὸν Ἀρτάβαζην(10), ἐξόντας
 ἀπὸ τοῦ ἐξόντος σου· ὁποῖον ἐν
 ἀγνώστῳ ῥησίομῳ ἀπὸ τῆς Θεμ-
 στοκλῆς(11) οὐ μόνον, ἀν' τὸν ἔ-
 δοκίμασε, καὶ φρονήτας πῶς τὸ
 κίνητρο τῆς πράξεως τοῦ εἶπαι ἀν-
 τὸν ἀπὸ κείνου· γιατί δὲ θὰ πρό-
 φηται τὴν ὑπερηψίαν τοῦ ἐναντίου
 τῆς ἐξουσίας σου, ὅτι ἐν τῇ
 ιστορικῇ, ἀλλὰ θὰ ἐληφτοσὶ τῇ
 συνδρομῇ τοῦ βασιλέως ἐν τῇ πα-
 τρίδι καὶ ἐναντίῳ τοῖς ἐγγύτοις

της (12). Νομίζοντας κιόλας πώς ο Φαρνάβιας (13) πρόθυμα θα του παραχώρουσε τα μέσα και την εξασφάλιση του ταξιδιού, πήγε να τον βρεί στη Φρυγία, όπου και έμεινε στην αύλη του κολακεύοντας εκείνον και ζώντας ο ίδιος μέσα σε τιμές.

[illegible]

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ Στο τέλος ο
Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ Κριτίας(15) εί-
ΤΟΥ. σηγήθηκε στο

κρίνεται από το σύστημα να κερδίσει κρατία οι Άθηνοί, να εξαπλωθούν την κυριαρχία τους στην Ελλάδα οι Λακεδαιμόνιοι. Κι αν ο άλλος, πρόθετος, δειγνύει νομιμόφρονα οι Άθηνοί την διανομία, οι Λακεδαιμόνιοι κινούνται να κερδίσουν το ζει να καθίσουν ηγέτες στο πολέμους. Και δι' ε' αυτούς ουσίως τίς υποδείξει τους Κρίσις ο Αύσαντρος, αν δέν του γνόντες από τίς αρχές του τόπου του μιά διαταγή, να παραγγέλλουν να εξοστρώσωσι τους Άλκωνες, να ελπίσθωσι τόκαμον είτε επειδή φοβήθηκαν τίς δυναμικότητα και τίς μεγαλοπραγμοσύνην του είτε γιατί θέλουν να ελχαστήσονται στην Άγλην.

ΟΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΧΧΧΙΧ. Ο Λύ-
ΒΓΑΙΝΟΥΝ σάντρος λοιπόν
διαβίβασε τη δι-
αταγή στο Φαρνάβαζο με την έν-

πολὴν τὴν ἐκτέλει. Ἐκείνους ἀνάθετε αὐτῇ τῇ φρονιτῇ στον ἀδερφοὺ τοῦ το Μαγιστο καὶ στο θειο τοῦ το Σουσαϊωθῆ. Ἐκείνη τὴν κοπιῶν ὁ Ἀλκιεῖδης ἐτύχε νὰ κατοικεῖ αὐτὴ μὲ κομιστολὴ τῆς θυγυλίας, ἔχοντας μαζί του τὴν ἑταίραράν του, τὴν ἑλπίδα, ὅταν πῆγε τοῦ το ἔλξιν ὀνειροῦ τοῦ ποῦ πὺς τάχα φοροῦσε τὰ ροῦχα τῆς ἑταίρας, ἔην ἐκείνη κριπώντας στὴν ἀγκάλια τῆς το κεφαλῇ τοῦ ἔλαβε το πρόσωπό του μὲ φραιδιὰ. Σὺμφωνα μὲ ἄλλην ἐκδοχὴ ὀνειρετικῆς πὺς ὁ ἀνθρώπος τὸς ἑλπίδα ἔλαβε τὴν ἑταίρα τὸς πὺς καγιτόνε τοῦ σώμα τοῦ. Ἄνε μάλιστα πὺς τ' ὀνειρο αὐτοῦ τοῦ παρουσιάστηκε μολὶς λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του.

Λ Ε ΠΤΟΜΕΡΕΙ- Έκείνοι που
ΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑ- στάλθηκαν να
ΝΑΤΟ ΤΟΥ τὸν σκοτώσουν

[illegible]

ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΤΕ- Μερικοί όμως
ΛΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ἐνῶ συμφωνοῦ-
ΤΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕ νε μὲ τοὺς πα-

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ραπάνω στις λε-
πομέριες του
θανάτου του 'Αλκιβιάδη, υποστη-
ρίγουν ωστόσο πως δεν εβένονταν
για' αυτόν ούτε ο Φαρνάβζαρος
ούτε ο Αλυσάτορας ούτε ο Ακκεβί-
μνιος και πως ο αείωνος του γο-
νίου επάνω 'ς Ίβια, ο 'Αλκιβιά-
δης διαφείρεται μία κοπέλα από
κοινό σπίτι και ζούσε μαζί της. Τ'
αδέρφια της όμως δεν άντεχαν
αυτή την προσβολή κι έβαλαν
τη γυναίκα φωτιά στο σπίτι όπου κατο-
κούσε ο 'Αλκιβιάδης. Και τον έ-
σκοτώσαν, όπως άναφρα παραπό-
νο, καθώς ήθελαν να γλυτώσει
μέσ απ' τη φωτιά.

ΤΕΛΟΣ

[illegible][illegible]

ἀντιπαρατίθεται πῶς
ὅτι κατὰ φυσικόν
ἵκεται νάχηι το
ῦτο, ἐν ᾧ ὁμοίως κ
αὖτε κάνει διπλό

κατά: διπλὸ κατὰ
τοῦ κέντρου:
ἐκείνη αἰ. τ. τ. ὁμοίως
τὸ κέντρο.
(Στ. 905—6)

στέρου μακριὰ
ὅπως ὁ διακόσιος
λέει ὁ λόγος,

ἄνωγει κενεὴ ἀρ
μὲν τὸν κάνει
πάντα του σφαιρικῆς
κατὰ λιμένα.
(Στ. 118—4)

οὐστεὶ ἀκόμη τὸ
τοῦ ἀνακτόρου εἰσχω